

Sygnatura akt: XI GC 11/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 października 2015 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Mariusz Zawicki

Protokolant: Marek Jurczyk

po rozpoznaniu w dniu 8 października 2015 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa **S. S.**

przeciwko (...) **spółce akcyjnej w S.**

o zapłatę

- zasądza od pozwanej (...) **spółki akcyjnej w S.** na rzecz powoda **S. S.** kwotę 4.938 (cztery tysiące dziewięćset trzydzieści osiem) złotych i 5 (pięć) groszy z odsetkami ustawowymi od kwot i dat:
  - od kwoty 4.446 (cztery tysiące czterysta czterdzieści sześć) złotych i 5 (pięć) groszy od dnia 5 października 2012 roku do dnia zapłaty;
  - od kwoty 491 (czterysta dziewięćdziesiąt dwa) złote od dnia 28 sierpnia 2013 roku do dnia zapłaty;
- zwraca powódce od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie kwotę 292 (dwieście dziewięćdziesiąt dwa) złote i 18 (osiemnaście) groszy tytułem nadpłaconej zaliczki;
- zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.354 (jeden tysiąc trzysta pięćdziesiąt cztery) złote i 82 (osiemdziesiąt dwa) grosze tytułem zwrotu kosztów procesu;
- nakazuje pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie kwotę 147 (sto czterdzieści siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt: XI GC 11/15

Sprawa rozpoznana została w postępowaniu zwykłym.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 22 września 2014 roku powódka S. S. prowadząca działalność gospodarczą wniosła przeciwko (...) spółce akcyjnej w S. pozew o zapłatę kwoty 2.000 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 1.508 złotych od dnia 5 października 2012 roku oraz od kwoty 492 złote od dnia 28 sierpnia 2013 roku w obu przypadkach do dnia zapłaty. Wniosła o zasądzenie kosztów procesu na jej rzecz od pozwanej.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że w dniu 28 sierpnia 2012 doszło do uszkodzenia jej pojazdu w wyniku opadów gradu. Pozwany wypłacił odszkodowanie, zdaniem jednak powódki nie w pełnej wysokości. Powódka określiła

wartość odszkodowania według prywatnej opinii na kwotę 7.793,09 złotych netto. Powódka domaga się także zwrotu kosztu 492 złote za wydanie prywatnej opinii. Wskazywała na próby przed procesowego wzywania pozwanego do zapłaty.

W odpowiedzi na pozew (karta 52) pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów. Przyznała, iż niesporne jest iż na skutek zdarzenia drogowego doszło w pojeździe do szkody za którą ponosi odpowiedzialność, w jej ocenie wypłacona kwota odszkodowania wyczerpała wszelkie roszczenia powódki z tytułu poniesionej szkody.

W piśmie z dnia 5 marca 2015 roku (karta 103) powódka wskazała, że pozwany znacznie zaniżył stawkę robocizny za godzinę pracy mechanika. Dodała, że do przywrócenia stanu poprzedniego pojazdu niezbędne jest wykorzystanie części nowych.

Pismem z dnia 7 sierpnia 2015 roku (karta 138) strona powodowa rozszerzyła powództwo o kwotę 2.938,05 złotych wnosząc ostatecznie o zasądzenie kwoty 4.938,05 złotych z odsetkami ustawowymi od kwoty 4.446,05 złotych o dnia 5 października 2012 roku do dnia zapłaty i od kwoty 492 złotych od dnia 28 sierpnia 2013 roku do dnia zapłaty. W zakresie powództwa rozszerzonego (karta 143) pozwana wniosła również o jego oddalenie w całości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 sierpnia 2012 roku samochód powódki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) znajdujący się w Republice Litewskiej został uszkodzony w wyniku opadów gradu.

Samochód posiadała ubezpieczenie AC w (...) spółce akcyjnej w S. od dnia 8 stycznia 2012 roku do dnia 7 stycznia 2013 roku.

W dniu 4 września 2012 roku zakład ubezpieczeń sporządził kalkulację naprawy, w której określił koszt naprawy pojazdu na kwotę 3.347,04 złotych. Kwota ta została wypłacona tytułem odszkodowania S. S., która zleciła wykonanie opinii prywatnej. Jej koszt wyniósł 492 złote, zaś według ustaleń tej opinii koszt przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego zamyka się w kwocie 7/793,09 złotych. S. S. odwołała się od decyzji ubezpieczyciela, który swojej pierwotnej decyzji nie zmienił. Pojazd nie został naprawiony.

W dniu 29 lipca 2014 roku S. S. zawarła z (...) spółką akcyjną w Ł. umowę cesji wierzytelności przysługujących właścicielowi pojazdu z tytułu jego uszkodzenia.

Niesporne a ponadto dowód:

- aneks, karta 15;
- kalkulacja, karta 16 -17'
- informacja, karta 18;
- pisma karta 19, 19v;
- pismo karta 20 – 21;
- odwołanie, karta 21- 22v;
- kosztorys karta 23
- faktura, karta 27;
- informacja, karta 27v;
- zestawienie, karta 28;

- kosztorys, karta 30 – 31;
- pismo, karta 32
- umowa, karta 33;
- umowa cesji, karta 34;
- dokumenty na płycie CD;
- umowa i OWU, karta 65-83;
- protokół szkody, karta 84 -86;
- kalkulacja, karta 87 – 92;
- pismo, karta 93;
- dokumenty akt szkodowych, karta 94 koperta;

Koszt przywrócenia stanu poprzedniego opisanego wyżej samochodu marki M. wynosi 7.793,09 złotych. Do uszkodzeń pojazdu doszło niewątpliwie na skutek gradobicia. Ustalenie szkody wymaga przyjęcia stawki na roboczogodzinę pracy mechanika 52,85 złotych i amortyzacji części na poziomie 45 %. Rzeczywista wartość szkody w określona dla realnej stawki za roboczogodzinę w nieautoryzowanych warsztatach dobrze wyposażonych, która wyniosła w 2014 roku 122,14 złotych i 127,86 złotych i cen części oryginalnych bez amortyzacji stanowiła kwotę 14.767,35 złotych w tym cena części zamiennych bez amortyzacji 5.061,60 złotych netto , cena materiału lakierniczego 2.127,20 złotych netto, robocizna blacharza 2.735,93 złote netto, robocizna lakiernicza 2.020,18 złotych netto, robocizna – prace dodatkowe 61,07 złotych, co netto daje kwotę 12.005,98 złotych netto a brutto 12.767,35 złotych. Do wymiany w pojeździe konieczna była pokrywa silnika, pokrywa komory bagażnika. Życie mas szpachlowych nie przywróciłoby stanu pojazdu sprzed wypadku. Przyjęte operacje technologiczne do naprawy wynikają z technologii naprawy producenta. Opinia (karta 23-26) szczegółowo określa zakres części, materiałów koniecznych do przywrócenia stanu poprzedniego pojazdu, a także czas niezbędny do wykonania naprawy oraz koszty poszczególnych elementów i wykonania czynności.

Dowód:

- opinia biegłego, karta 125 – 128;
- opinia, karta 23 – 26;

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest uzasadnione w całości.

Podstawę prawną żądania pozwu stanowią normy ustawy Kodeks cywilny. Wskazać należało, że zgodnie z przepisami Kodeksu cywilnego, przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę (art. 805 § 1 k.c.). Zgodnie z art. 824 § 1 k.c. jeżeli nie umówiono się inaczej, suma ubezpieczenia ustalona w umowie stanowi górną granicę odpowiedzialności ubezpieczyciela. Sąd zauważył, że integralną część umowy ubezpieczenia w niniejszej sprawie stanowiły Ogólne warunki ubezpieczeń komunikacyjnych ustalonych przez ubezpieczyciela.

W sprawie niesporne było, że pozwany zakład był stroną umowy ubezpieczenia obejmującej ubezpieczenie AC. Co do zasady pozwany zakład swojej odpowiedzialności za likwidację szkody nie kwestionował, czemu dał wyraz wypłacając

powódce kwotę 3.347,04 złotych. Sporna pozostawała zatem sama wysokość odszkodowania powódce należnego z tytułu przywrócenia stanu poprzedniego uszkodzonego pojazdu.

Na marginesie sąd wskazuje, że argumenty strony pozwanej ukierunkowane na stwierdzenie braku legitymacji czynnej powódki do występowania w procesie po stronie powodowej nie znalazły potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym. Z jednej strony pozwana wypłaciła część kwoty ubezpieczenie powódce w postępowaniu przedsądowym. Przede wszystkim jednak powódka złożyła wraz z pozwem umowę cesji wierzytelności. Umowa ta była ważna oraz stosownie do jej postanowień powódka uzyskała prawo dochodzenia odszkodowania w niniejszym procesie w całości.

Przechodząc o meritum przedmiotu postępowania, wydając wyrok oparł się w całości o rzetelną i rzeczową opinię biegłego z zakresu techniki samochodowej. Opinia ta potwierdziła w pełni ustalenia poczynione przez powódkę w toku postępowania likwidacyjnego, na podstawie prywatnej opinii. Koszty przywrócenia stanu poprzedniego pojazdu z rozbiciem na poszczególne elementy przedstawiono we wcześniejszej części uzasadnienia. Choć poniekąd podstawą wydania niniejszego orzeczenia staje się opinia prywatna, to jej rzeczowość znajduje absolutne poparcie w treści opinii przeprowadzonej w ramach postępowania dowodowego przed sądem. Zdaniem sądu biegły słusznie powołał się na fragmenty tego dokumentu, nie powielając ich co sprawia, że przedmiotowa opinia jest oczywiście czytelna oraz minimalizuje czas pracy biegłego a tym samym koszty sporządzonej opinii. Tym, bardziej, że biegły wyjaśnia w jaki sposób dokonał sam wyliczeń a które znaleźć można też w opinii prywatnej. Przede wszystkim co do tej jasnej, rzeczowej, w wywodach logicznej opinii i w treści konsekwentnej żadna ze stron nie złożyła zarzutów. Sąd zauważa, że biegły w sposób rzetelny wyjaśnił i opisał czas niezbędny do naprawy pojazdu, koszt robocizny i elementów wskazując jednocześnie z jakich względów celowe i konieczne jest korzystanie z części oryginalnych, które części nie mogą zostać naprawione a powinny zostać wymienione. W tym zakresie również strona pozwana nie złożyła zarzutów.

Dowód z opinii biegłego stosownie do utrwalonych w nauce i orzecznictwie poglądów, ze względu na swoją specyfikę może być oceniany przez sąd jedynie w płaszczyźnie poprawności logicznej, zgodności z zasadami doświadczenia życiowego i wiedzy powszechnej (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2004 roku w sprawie II CK 572/04). Sąd może oceniać opinię biegłego pod względem fachowości, rzetelności czy logiczności. Może pomijać pomyłki czy błędy rachunkowe. Nie może jednak nie podzielać poglądów biegłego, czy w ich miejsce wyprowadzać własne stwierdzenia (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 grudnia 1990 roku w sprawie I PR 148/90, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 października 1987 roku w sprawie II URN 228/87, Komentarz do art. 278 kodeksu postępowania cywilnego, [w:] Bodio J., Demendecki T., Jakubecki A., Marcewicz O., Telenga P., Wójcik M.P., Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, Oficyna, 2008, wyd. III.). Biegły sporządzający opinię jest stałym i długoletnim biegłym sądowym. Nie ma podstaw do podważania jego kwalifikacji, wyjaśnień i metodyki opartych na wiedzy i doświadczeniu.

W ocenie Sądu biegły sporządził prawidłową opinię uwzględniając zgromadzony w aktach materiał.

Biegły stosując przedmiotowe wyliczenia, stosownie do żądań i twierdzeń strony pozwanej przyjął pomniejszenie uzyskanej kwoty o amortyzację przyjmując konieczność zastosowania części oryginalnych. Tłumacząc konieczność zastosowanych tak części, wskazać należy, iż wynika ona z zaleceń producenta. Wreszcie nie sposób nie zauważyć, iż w skrajnym przypadku tj. w sytuacji gdyby rzeczony pojazd uległ kilkukrotnym kolizjom i byłby przy tym naprawiany przy użyciu nowych części ale nie pochodzących od producenta pojazdu, jego właściciel w rzeczywistości nie dysponowałby już pojazdem marki M. lecz jego tańszym zamiennikiem. Taka z kolei sytuacja w żaden sposób nie odpowiada dyspozycji przepisu art. 361 § 2 k.c. i jako taka nie może spotkać się z aprobatą ze strony Sądu.

Zasadnie powódka dochodziła zwrotu kosztów wykonania opinii prywatnej. Rzeczą powódki było bowiem ustalenie kwoty, która pozwoli na zaspokojenie jej roszczenia a będzie to kwota rzeczywista i wymierna, tym bardziej, że takiego wyliczenia w procesie likwidacji szkody pozwana nie przedstawiła.

Podstawą prawną orzeczenia o odsetkach od kwoty zasądzonej w pkt I sentencji stanowią przepisy art. 481 § 1 i 2 k.c. w związku z art. 817 § 1 k.c. Zgodnie z dyspozycją art. 481 § 1 i 2 k.c. „Jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi [§ 1]. Jeżeli

stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy [§ 2]”.

Stosownie do treści art. 817 § 1 i 2 k.c. – jeżeli nie umówiono się inaczej, zakład ubezpieczeń powinien spełnić świadczenie w terminie dni 30 od otrzymania zawiadomienia o wypadku, chyba że zachodzą szczególne okoliczności uniemożliwiające ustalenie wysokości odszkodowania w tym terminie.

W punkcie 2 wyroku zwrócono powodowi kwotę 292,18 złotych tytułem nadpłaconej zaliczki. Powód złożył zaliczkę na poczet opinii biegłego w kwocie 1.000 złotych, koszt tej opinii, ustalony prawomocnym postanowieniem, wyniósł 707,82 złotych, stąd (1.000 złotych – 707,82 złotych = 292,18 złotych) powódce należało zwrócić na podstawie art. 80 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych kwotę 292,18 złotych.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. Stosownie do wyrażonej w art. 98 § 1 k.p.c. zasady odpowiedzialności za wynik procesu strona przegrywająca proces obowiązana jest zwrócić stronie wygrywającej poniesione przez nią koszty procesu niezbędne do celowego dochodzenia swych praw lub celowej obrony.

W rozpoznawanej sprawie uznać należy, że powódka wygrała sprawę w całości.

Koszt opinii biegłego wyniósł łącznie 707,82 złotych i został pokryty z zaliczki strony powodowej. W zakresie kosztów procesu, zaliczyć do nich należy zatem uiszczoną przez powódkę zaliczkę na koszty opinii biegłego, opłatę od pełnomocnictwa 17 złotych i opłatę od pozwu 30 złotych, oraz koszt zastępstwa zawodowego pełnomocnika stosownie do treści § 6 pkt 3 związku z § 2 ust. 1 rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2003 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu 600 złotych, stąd koszty te wyniosły łącznie 1.354,82 złotych. Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych należało od pozwanej zasądzić opłatę należną od powództwa po jego rozszerzeniu a zatem od kwoty 2.938,05, co daje kwotę 147 złotych.

ZARZĄDZENIE

1/ odnotować w kontrolce uzasadnień;

2/ Zwrócić pozwanej (karta 102) zaliczkę na poczet biegłego na podstawie art. 80 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych;

3/ odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powodów;

4/ akta przedłożyć z pismami, apelacją, lub za 14 dni.